

عنوان مقاله:

جایگاه استعاره در سبک غزل اوحدی مراغی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 31 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی محمد پشت دار - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

ابوالحسن ترابی قریه علی - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

حسین شجاعی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

اوحدی مراغی 738 م از شاعران سرآمد سبک عراقی و از نخستین غزل سرایان گروه تلفیق است که تاثیر به سزایی بر شعر بعد از خود از جمله غزل حافظ داشته است. وی در غزل خویش از انواع مختلف صنایع بلاغی استفاده کرده و شعر او در زمینه ی صور خیال دارای غنای خاصی است. استعاره، از جمله صنایع مورد علاقه ی وی است که به طور گسترده و ملموس در غزل او به کار رفته است. استعارات غزل اوحدی مراغی شامل انواع مختلف استعاره، از جمله استعاره ی مصرحه در هر سه گروه آن استعاره ی تبعیه، استعاره ی مرکب و استعاره ی مکنیه است. می توان پایبندی شاعر به پیروی از جریان شعری عصر خویش، مبنی بر کاربرد فراوان استعاراتی که متعلق به سنت ادبی روزگار وی بوده است آشکارترین ویژگی استعارات مصرحه ی غزل وی و تمام هم عصرانش دانست، البته در موارد فراوانی، شاعر با تصرف در استعارات معمول و ساخت ترکیبات استعاری، نمودی تازه و بدیع به آنها بخشیده است. بسامد نسبتا زیاد استعاره ی تبعیه حاکی از انتخاب آگاهانه ی آن توسط شاعر است. شاعر بیشترین نوآوری را در استعاره ی مرکب داشته است که این نوع استعارات از این جنبه حایز اهمیت فراوانند. همچنین بسامد بالای تشخیص مهمترین خصیصه ی استعارات مکنیه در غزل وی محسوب می شود. در این مقاله انواع مختلف استعاره در غزلیات اوحدی مراغی با ذکر آمار و ارقام دقیق کاربرد آنها، همراه با ترسیم نمودار و جدول به صورت موردی و درصدی بررسی شده است

کلمات کلیدی:

اوحدی مراغی، غزلیات، استعاره ی مصرحه، استعاره ی مکنیه، استعاره ی تبعیه، استعاره ی مرکب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753395>

